

JAVELIN FLITSEN

officieel orgaan der N J K O

6e jaargang nr.
SEPTEMBER 1977

Onze coachboat, hier in de haven van Travemünde, waar hij voor het eerst werd
zet.

Aan het eind van een instructie-dag wordt tussen de beide Javelins een wedstrijdje gehouden om het geleerde in praktijk te brengen.

De avonduren gebruiken de twee zeilers dan voor hun theoretische en praktische voorbereiding op de belangrijke kampioenschappen. Ze zullen hieraan deelnemen met alleen de LORDCANNOTMORE.

Ze wijzen erop dat het vooral in de Javelinklasse gaat om een belangrijk samenspel. Er moet een volledig begrip over en weer zijn om de taken aan boord goed uit te kunnen voeren. Belangrijk hierbij is tactiek en snelheid."

Vervolgens nog wat gewauwel over de boot zelf, maar toch, best een aardig stukje niet-waar?.

Laten we 'ns gaan kijken hoe de "heren" het er op de EK afbrachten.....

TRAVEMÜNDE - klapper van het jaar - EK op de OOSTZEE. -----

Zwei Holländer stehen vor dem Gesamtsieg Fast in DDR getrieben

Travemünde. Zwei holländische Crews werden aller Wahrscheinlichkeit nach die Europameisterschaft der Javelin-Klasse bzw. die Internationale Deutsche Meisterschaft der Vaurien auf der Lübecker Bucht vor Travemünde gewinnen; Ed van der Sluis mit Vorachter Rob Klink bei den Javelin und Jan van der Steeg mit Jarioan van Schoten bei den Vaurien.

Beide führen in ihren Klassen überlegen mit null Punkten nach Streichung der schlechtesten Wettfahrt.

Bei Windstärken um sechs, in Böen bis sieben, wurden gestern erneut harte Anforderungen an die Segler gestellt. Fast wäre es dabei zu einem ersten Zwischenfall gekommen, als bei den Javelins Hartmut Bretschneider und Wolfgang Sprogies kenterten und in die von der DDR beanspruchten Gewässer zu treiben drohten. Die gerade passierende Fähre „Trave-

Aus Travemünde berichtet
Manfred G ü n d e r m a n n

münde" wollte schon ein Boot ansatzten, da kam der Seenotrettungskreuzer Paul Dencker den beiden Seglern gerade noch im rechten Augenblick zur Hilfe.

Bei den Javelins wurde gestern das Feld kräftig durcheinandergewirbelt. Dieses Bild bezieht sich nicht nur auf die Boote auf der Regattabahn, es trifft auch für die Ergebnisliste zu. Schon vor den beiden gestrigen Starts war zuvor der Engländer Terry Acastek als Tagessieger der zweiten Wettfahrt disqualifiziert worden, und dann kamen gestern selbst von den bisher vorne Placierten nicht einmal alle ins Ziel. Ulrich-Gerd Stoffregen, „Lethammel" bei der Irreführung in der dritten Wettfahrt, die deshalb annulliert werden mußte, wurde durch die Disqualifikation von Acastek noch nachträglich Tagessieger und trägt die stärksten deutschen Hoffnungen auf den Europameistertitel. Zwischen ihm und dem Holländer Ed van der Sluis dürfte mit ziemlicher Sicherheit die Entscheidung liegen. Recht konstant segeln noch die Nienburger Thomas Stadler und Joachim Brodda und Frank-Jörg und Wolfgang Sprogies aus Dreieich.

Al te lang zal ik niet uitwijden over de heenreis. We vertrokken natuurlijk weer veel te laat, aten onderweg en arriveerden rond 12.00 uur snachts op de Priwall, de wandelpromenade, waarachter een groot grasveld waar de boten en tenten opgeslagen konden worden. In feite kampeer je in het centrum van het plaatsje.

Wij besloten onze intrede groots te maken, kozen slagvolgorde, waarbij ik met de coachboot voorop mocht rijden, met natuurlijk de coach (Jaap) in de boot. Dwars door de straten van Travemünde, en Jaap maar wuiven naar de promenadegangers.

Het welkom was groots, en al spoedig mengde het Heineken zich met de Duitse pilsen. Helaas begon het wel wat te regenen, maar tenten opzetten in de regen, daarin hadden we al ervaring.

Eigenlijk is het erg prettig een paar dagen van te voren aan te komen. Je hebt alle tijd alles op je gemak te bekijken, heel langzaam de boten op te tuigen, kleine reparaties te verrichten, en om de Coachboot vol te plakken met zijn volledige naam (zie voorpagina) en stickers. Dat bootje maakte trouwens wel indruk. Eigenlijk mag je als land niet meer verliezen als je met zoiets aankomt.

De eerste dag kabbelde op deze wijze rustig voorbij, en geen van de Hollanders kwam het water op. De Duitsers trouwens ook niet, want er blies een licht stormpje.

Zondag, meetdag. Niet de boten maar de zeilen moeten gemeten worden. Hiervoor heeft de club een officiële meter aangetrokken, een knaapje van zeilmakerij Moritz. (Hij lijkt een beetje op Max).

Het uur van aanvang wordt steeds uitgesteld, van 12.00uur, tot 15.00uur, zodat ook

vandaag weer niemand op het water komt.

Dat zeilen meten is trouwens best een spannende bezigheid, en soms zie je een paar zeilers wit wegtrekken als hun zeiltjes onder handen genomen worden.

Afgekeurd werd 1 engels grootzeil, 1 Duits grootzeil, en 4 Nederlandse spinnakers, die in de lijken te lang geworden waren.

Max, van Moritz, vertelde heel taktisch dat als we maandagmorgen om 7.00uur bij hem voor de deur stonden hij de zeiltjes tegen een kleine vergoeding op maat zou kunnen maken.

De volgende morgen, de dag van de eerste wedstrijd (start om 10.30uur) stappen we om kwart voor zeven met 6 man in de coachboot om de Trave over te steken, begeleid door het gekriiiiiaaaaauu der meeuwen, en onder leiding van een klein Duitsertje, dat als bemanning bij Hans vaart aan boord van EYEBALL.

Na 5 minuten lopen staan we praktisch aan de hekken van het IJzeren Gordijn, en voor het gebouw van Moritz zeilmakrij, waar onze zeilzakjes worden aangenomen, en waar wij buiten kunnen blijven staan, snakkend naar koffie, bijna anderhalf uur lang.

Om 9.00uur zijn we weer terug op de Priwall, waar de boten door de anderen al zijn opgetuigd. Nog net tijd om het natte pak (toen nog droog) aan te trekken, de boten over de brede houten steigers het water in te schuiven en naar de start te varen, toch nog zo'n drie kwartier weg. De wind blies met een matige beaufort 3 uit het zuidwesten, zwakte soms echtr helemaal af, om dan plotseling met een beaufort 5 weer aan te vallen. De baan was trouwens hopeloos. In plaats van de verwachte 3 grote boeien, lag er een vaste cirkel met 8 boeien, van ca. 3 km. in doorsnee.

De boeien bleken eigenlijk niet uit elkaar te houden, grote dobbers, met rood-wit gestreepte stelen, en als enige onderscheid een driehoekje, trapezium, cirkel of zandloper in top. Het werkelijke verloop van de race kan ik me op dit moment werkelijk niet meer herinneren. Via de uitslagenlijst weet ik dat Ed eerste geworden is, De Ulli's twee, en Allan 3. Paul Wright werd 15e, en Terry Acaster, toch lang geen slechte zeiler, haalde slechts een 10e plaats.

Grote schrik echter voor Ed en Robert Jan, want aan de kant bleek dat ze een protest van het wedstrijdcomitté tegen zich hadden. En dat is een bijna verloren zaak, zeker tegen een protest-commissie als die van de Travemünder Woche.

Wat was namelijk het geval, de Heren voerden geen H in het zeil.

Na lang beraad, het steeds weer doorbladeren van het wedstrijdreglement en de bewuste regels kon toch een alleszins acceptabele verdediging worden opgezet, niet zo zeer berustend op feiten, als wel op woordenspel en interpretatie.

Na 15 minuten pleiten, en 1 uur beraadslagen werden we weer bij de commissie geroepen teneinde de uitspraak te horen. Het protest werd door ons gewonnen, al kostte het wel een paar uur letters schrijven in alle spinnakers, omdat als speciale clubregel nu werd ingesteld dat alle boten hun landsletters zowel in grootzeil als in spinnaker moesten hebben. (even terugpesten??)

Overigens, en dat ben ik nog vergeten te vermelden, zijn er 33 boten aan de start, waaronder 2 engelsen, 1 Oostenrijker en 8 Nederlanders, een wat tegenvallende opkomst, eigenlijk van alle landen, maar dan, het is ook de eerste hele week.

Dagelijks ook, zo vonden we uit, verschenen er grote verslagen in de plaatselijke pers, en zo kregen we dinsdag-morgen zelfs een foto van Ed en Robert-Jan onder ogen, met als grote kop "HOLLÄNDER DOMINIERTEN ZUM AUFTAKT".

Ja, dinsdag, de dag van de twee wedstrijden, een hele dag op het water. Windkracht 4 tot 6 uit het zuidwesten, golven als op het IJsselmeer bij dezelfde omstandigheden, korte hoge stampers. De ochtendrace werd gewonnen door Terry Acaster, die echter een protest tegen had en gediqualficeerd werd, waardoor De beide Ulli's beslag legden op de eerste plaats, gevolgd door een goed zeilende Thomas Stadick en Joachim Brodda (Tschibo en Percy), terwijl Ed en Robert-Jan een derde plaats haalden. Tussen de twee races door werd het Nederlandse team uitstekend verzorgd door de coach, die met brood, bier en sigaretjes op ons lag te wachten. De Nederlanders meerden achter hem af, wat tot gevolg had dat de startpoot even langszij kwam om te vragen of iedereen maar even z'n anker wou laten zien, en dat kon, ook daar waren we niet op te pakken.

Overigens ben ik nog vergeten te vermelden, dat de eerste dag twee door Moritz vermaakte spinnakers grote scheuren vertoonden, duidelijk met een afbrand-apparaat ingebrand. Zouden ze er iets tegen ons hebben??

De stemming blijft echter uitsteken, en 's-avonds zijn we ondanks de vermoeidheid toch te vinden in het clubhuis, waar het best vertoeven is als het buiten regent.

Maar alvorens te gaan slapen zeilden we die dag nog een middagrace, die echter nergens meer in de annalen zal zijn terug te vinden. De Ulli's namelijk leidden weer in deze race (die jongens gaan nu echt wel hard met een pittige bries), doch rondden na twee driehoeken een verkeerde boei, waarna ze regelrecht op de finnish af zeilden en werden afgetoeterd. Oké, U begrijpt het al, als trouwe schaapjes volgden de anderen, en bij thuiskomst kregen we te horen dat de race als niet gezeild werd beschouwd.

Morgen weer twee wedstrijden.

Owee, Owee, windkracht 6 tot 7, en in enkel vlagje misschien zelfs acht. Een klein verslagje van deze dag vindt U ook in het krantenknipsel aan het begin van dit verhaal. Maar wat hebben we gespoten, spinnakertjes lekker bij, en scheuren maar. Vooral grappig als je uit een volplanē rak op een veld startende Vauriens komt afspuiten. Ze weten niet waar ze het zoeken moeten. Later hoorden we van de Vaurien jongens dat ze alleen wolken schuim als Torpedo's op zich af zagen komen. Twee duitse Javelins hebben op dat rak trouwens ook hun neuzen in de flank van een Vaurien geboord.

Toch was het heerlijk weer eens zo met de elementen te vechten.

In het artikeltje hiernaast leest U dat het op de camping ook niet alles was, en dat de zeilers eigenlijk beter uit waren.

Het was trouwens wel de laatste boze ademtocht van het weer. Tegen de avond gaat de wind liggen, en het wordt een vrij zachte nacht, die door enkelen van ons dan ook helemaal meegemaakt wordt.

Eindelijk zon en warmte, een wedstrijd maar die dag, maar desondanks de langste dag op het water, van 's-morgens 9 tot 's-avonds half 7. Je maakt er bijna meer dan werkdagen.

Er heerste een volkomen blakte, en de Oostze was volklomen glad. Duidelijk waren in het heldere water miljoenen kwallen te zien, die schijnbaar doelloos voortdreven, maar er naar mijn idee op uit waren ook het laatste beetje snelheid uit de boot te halen, door steeds aan zwaard of roer te blijven hangen.

Het was zelfs zo blak, dat Clemens en Dirk, ons trainingsduo van de Grevelingen, een half uur lang met alle zeilen bij in de boot hebben liggen pitten, en in die tijd misschien maar 50 meter van hun oorspronkelijke plaats afdreven.

Ruim drie uur hebben we zo liggen op de start, luiierend, moppen vertellend of bij elkaar buurtend, zodat je Javelins met 5 man aan boord kon zien en Javelins met b.v. alleen maar een fokkenist.

Tot er plotseling zo rond half twee een lichte kabbel op het water verscheen, en een half uur later kon gestart worden met een zwakke beaufort 2 uit het oosten. Na die storm van gisteren is zo'n lichtweerdwedstrijd een kwelling, en we deden bijna drie-en een half uur over de baan.

Winnaar van deze wedstrijd werden de Sprogies, die met deze lichte omstandigheden erg snel waren en met bijna 5 minuten voorsprong op Ed en Robert-Jan over de finnish gingen. De Ulli's hadden duidelijk ook moeilijkheden met de omschakeling naar het lichte weer en werden 16e. Stek zeilde ook Piet Alblas, die na gisteren al een keer tweede te zijn geworden nu beslag legde op de derde plaats.

Die avond ledigden wij op de stoep nog enkele flessen van het een of ander met een aantal Noorse Fireballzeilers, die al voor de Travemünder Woche waren aangekomen, en het is verbazingwekkend, hoe goed Duitsers, Engelsen, Noren en Nederlanders zichzelf verstaanbaar kunnen maken in de diverse talen. Gedronken werd op vrede, succes en broederschap. Proost.

Spannung im regennassen Zelt auf dem Leuchtenfeld

Vor dem Regen fliehen müssen immer wieder die Bewohner des Zelllagers, das anlässlich der am morgigen Freitag beginnenden 88. Travemünder Woche auf dem Leuchtenfeld aufgeschlagen ist.

Während sich die Teilnehmer an der Europameisterschaft der Javelin-Klasse und der internationalen deutschen Meisterschaft der Vaurien-Klasse auf der Ostsee mit 4 bis 6 Windstärken herumschlagen müssen, warten ihre Familienangehörigen auf die heile Rückkehr ih-

rer Segler.

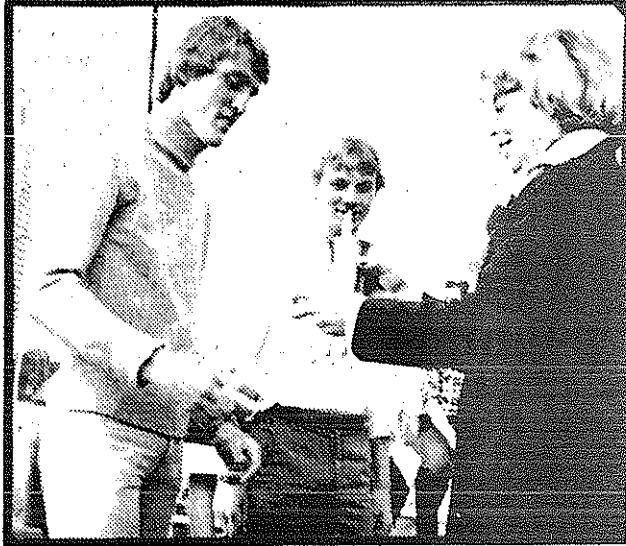
Es ist nicht nur die Sorge um ihre Angehörigen, die die Spannung in den mehr oder minder kommoden Zelten noch verstärken läßt. Man drückt sich schließlich die Gedanken, daß der Rheemann, Sohn oder Tochter mit einer guten Plazierung oder gar als Sieger von den Regattafeldern in den Yachthafen zurückkehrt.

Schließlich möchte man nach einem regennassen Tag am Abend ein wenig die Erfolge feiern können.

gth

Vrijdag, dag van de laatste race. Het weer zit mee, een zonnetje en een Beaufort 3 uit het noord-oosten, en behaaglijke temperaturen. We startten (voor de eerste maal) precies op tijd, behalve Ed en Robert Jan, want die hoefden helemaal niet meer te starten, voor hen stond het kampioenschap al vast, en die daardoor dan ook in de coachboot meekonden. Alleen om de tweede plaats (tussen de Ulli's en de Sprogies) zou het nog spannend kunnen worden, en dat werd het ook. Ze bleven op elkaar loeren, en U weet hoe dat gaat, als twee zeilers knokken om een rak, dan schiet de derde ertussendoor, en dat waren dan de Gebr. Alblas, die met de dagoverwinning

gingen strijken, en dat was niet alleen geluk, ze gingen gewoon erg hard, trouwens dat deden ze de laatste 3 wedstrijden al. Oppassen geblazen, nieuwe sterren aan het firmament. De Ulli's wisten de Sprogies knap achter zich te houden, en verzekerden zich zo van een dubbele tweede plaats.

De prijsuitreiking vond plaats op de grote steiger voor het clubhuis, waar een lustig bandje speelde, ter gelegenheid van de officiële opening van de Woche, en nadat van ons startschip afscheid was genomen door een drietal corvetten van de marine, die met donderend geweld een twintigtal granaten de lucht inschoten, en dat alles omlijst door een brandblu-boot die luid loeiend en spuitend de Trave op en neer stoomde. Toch wel een fraaie show wat ze er daar van maken.

De zeilers werden eerst toegesproken door de commodore van de club en hartelijk bedankt voor hun komst. Daarna moesten de winnaars het 30 meter lange plankier overlopen, luide toegejuicht door een 500 belangstellenden en 50 zeilers, waarna ze de prijzen in ontvangst mochten nemen uit handen van de vrouw van de commodore. Ja, en toen moesten ze natuurlijk zwemmen, tussen de kwallen, en gezwommen hebben ze, maar niet zonder ook Reimer mee te nemen, als sekretaris van de DJV.

We bleven nog 1 nachtje, daarna afscheid nemen, en zaterdag avond waren we weer thuis. Een ieder met zijn eigen herinneringen en gevoelens. Travemünde, ik hoop TOT ZIENS.

De zes prijswinnende teams op de steiger voor de club.

TENBY - een droom en toch pure werkelijkheid.

Gebeurtenissen rond
een Open Engels
Kampioenschap

19 t/m 28 augustus.

Grauw beuken de oceaangolven op de rotsige kusten van Wales, slaan fjorden en grotten in het landschap, doen de waterkering onder je voeten trillen.

Langzaam loop je verder, de regen striemend in je gezicht, de storm alle gedachten verwaaiend.

Schuin gebouwde huizen in Zuid-Franse tinten groeien uit de kustlijn omhoog en dragen fantasieprikkende

namen als: "Tides-Reach", "Sheer-Water", "Buccaneer".

Vanaf de in 1884 gebouwde boulevard naar beneden turend zie je 60meter onder je het kolkende water dat op de rotsen uitspat en met natte vingers omhoogreikt naar de reasachtige meeuwen die diep onder je laag over het water scheren.

In de grijze verte de sombere omtrekken van enkele nu onbewoonde eilandjes.

Als je echter langs de eeuwenoude stadswal doolt en door een van de poortjes het centrum ingaat slaat een geroezemoes vanuit de vele

Bric-à-Brac winkeltjes en coffeeshops je tegemoet.

Tenby, vroeger levend van de visvangst en schelpenhandel is nu een badplaats geworden, een touristencentrum, niet onderdoend voor het zo mondaine Brighton.

Besondanks is weinig van de oude romantiek verloren gegaan en de oude stenen fluisteren nog altijd de legendes van roofridders, smokkelaars, scheepsrampen, en... Javelinzeilers.

Maar kom, laat ik bij het begin beginnen, het begin van de lange trip naar één van de westelijkste puntjes van Europa, de lange trip naar de Open Engelse Kampioenschappen in Wales.

Eigenlijk begon het donderdagavond al, toen we met een mannetje of 10 de 8 Javelins + de coachboat op de trailers laadden. Het echte vertrek staat echter gepland voor vrijdagmiddag 2uur, en wonder o wonder, het lukt.

Hoewel de reis voorspoedig verloopt wordt de boot in Oostende op het kantje gehaald, vermoedelijk dankzij een wat al te lange Javelin Travels reisstop, in dit geval een koffiedrinkonderbreking.

De zee is rustig en 4 uur later om 00.00 uur Engelse tijd arriveren we in Dover waar dankzij de duisternis weinig van de krijtrotsen is te zien. Gelukkig is het wel droog en het is twee graden warmer dan in Nederland.

De douane levert geen problemen op en de indrukwekkende caravaan begeeft zich op weg naar London. Moby Dirk voorop, met de dubbeltrailer, daarachter mijn arme Simcaatje met 150kg. angstig zwaaiende coachboot op het dak, dan Big Bus Bedford met Thomas en Cora, 2 boten erachter en 1 op het dak, daarachter Heavy Chevy in eenzelfde outfit, en vervolgens het pasagierstransport in de resp. auto's van Henk Wagenaar, Anne en Joop. 21 man in totaal.

London, theoretisch in twee uur bereikbaar, ware het niet dat Thomas om onduidelijke redenen achterop raakt en ons een half uur wachten bezorgt. Eigenlijk niet eens onwelkom.

Om 03.00 uur steken we de Thames over, nadat een Cortina met een duidelijk bezopen bestuurder en verder volgeladen met volk in eenzelfde toestand (van beiderlei kunne) zich bij de caravaan heeft aangesloten, denkend dat we met z'n allen op de Thames gaan varen. Ja, kom nou.

Drie minuten later draaien we de hekken van de Scots Guards binnen, en met ons de bezopen Cortina. En dat geeft een rel. Zelden heb ik zulke fraaie schotse vloeken gehoord, en zelden zag ik een bezopen Cortina zo snel keren en vluchten.

We worden naar het exercitie-terrein geleid, waar we de boten en auto's kunnen stallen, omringd door Britse Leger-jeeps en trucks.

Om half 4 stijgen we in groepjes van 5 omhoog in de naar onze begrippen museumachtig aandoende lift, naar de etage van de Fam. Epke. Ons wacht een warm onthaal met soep, bier en whisky, al naar de behoefte.

Daarna begint het huis op een soort Amsterdamse sleep-in boot te lijken als de 21 her en der hun luchtbedjes opblazen en hun slaapzakjes uitrollen.

Het lijkt ongelooflijk, maar het lukt om de volgende morgen (of eigenlijk dezelfde) iedereen in 1 uur te douchen en te voorzien van brood, bacon en eggs.

Dit dan wel dankzij een drietal badkamers, en een voortreffelijk georganiseerde keukendienst, waarbij in ploegen van 5 ontbeten werd.

Om 10.30 uur staan we weer bij de Scots Guards, waar onze bootjes bewaakt worden door zwaar bewapende soldaten. Een heel aparte ervaring

Hier ook lukt het om bovenstaand prentje van ons voetbalteam te maken, met de reserves knielend op de voorgrond, en geheel links coach Jaap (staand).

Om 11.15uur draaien we de hekken uit op weg naar Wales. De grote trek is begonnen. Een uurtje later halen we op de Motorway een Javelin in die ons Continentale tempo niet kan bijhouden, maar wel stomverbaasd dat voorbijtreinende stel idioten bereikt.

De motorway levert weinig problemen op, en na 3½uur rijden en 1 stop om te tanken bereiken we Severn Bridge, even voorbij Bristol en de grens van Wales. Een tolbrug en dus een flinke file, maar dat is wel welkom, en de benen worden even gestrekt. De armen trouwens ook, want op de radio draaide een Elvis-herdenkings programma, en iedere auto wordt behoorlijk meegeswingt, tot grote verbazing en vermaak der Engelsen, die kennelijk een andere zender hebben opstaan.

Het wordt zelfs zo erg dat Anne zijn koplichten als drumstel gaat gebruiken, en ritmisch lichtsignalen geeft, die door koploper Allan worden aangezien als het problemen signaal, dus de hele caravaan duikt de berm in.

Nadat iedereen aan iedereen gevraagd heeft wat er nou eigenlijk aan de hand is wordt onze voorzitter op het matje geroepen wegens grove misdragingen op de openbare weg. Dit hoofdstuk wordt afgesloten met de bewoordingen,: "Een van de bekende Javelin - Travels reisstops".

Getea'd wordt er in een posthouse in de buurt van Swansea, waar het eten slecht is en de bediening nog minder en uiterst laaaaaannngggzzzaaaaaaaaam.

Anderhalf uur oponthoud.

Verder maar weer, om 1 uur later weer verplicht te stoppen, weer voor Anne, wiens koppeling het begeven heeft.

En dat nog maar 90km. voor het einddoel.

Vlak voor een stoplicht is hij blijven staan, zodat het verkeer in Engeland nu even op Nederlandse wijze geregeld wordt, terwijl Henk Anne naar een tankstation sleept. (De respectievelijke Auto's dan.).

Helaas, alle monteurs zijn al naar huis, en de A.A. kan wel gebeld worden, maar voor die er zijn.....

Dan Thomas maar ingeschakeld. Hij hijst zich in z'n overall, duikt onder de auto, vindt een losse koppelingskabel en weet na 5 minuten worstelen het euvel te klaren.

We zijn echt van alle gemakken voorzien. Buiten Tom blijken we nog iemand met twee rechterhanden bij ons te hebben.

Rik, onderweg is het hem gelukt zo'n beetje Dirk's auto te slopen om er een nieuwe stereo-set in te bouwen, wat nogal vreemde situaties kan opleveren, vooral toen het dashboard verwijderd moest worden vond een aardige conversatie plaats.

Rik, die met z'n hoofd op de grond ligt, en z'n lange landingsgestel over de rugleuning heeft geslagen: "Dirk, kan je even rechtuit sturen"?

Dirk: " Okee Rik, maar er komt wel een bocht naar links."

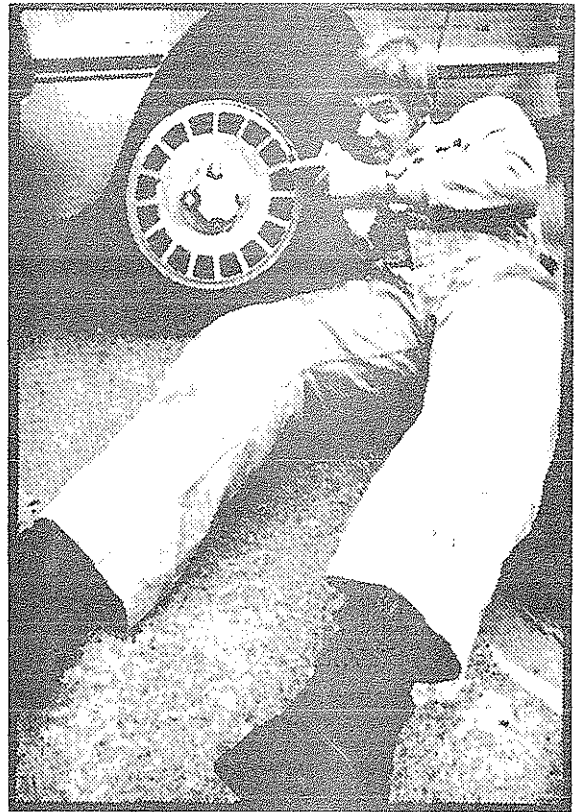
Nog 8 kilometer naar Tenby en het begint al te schemeren, en weer wordt gestopt, maar nu om enig overtollig vocht kwijt te raken. (zo uit het leven gegrepen nietwaar).

De camping is niet moeilijker te vinden dan een lippenstift in een damestasje, en .... hoe presteren we het toch altijd, we hebben een heel weiland voor ons alleen.

Een eigen hek, en aan alle kanten omzoomd door hoge heggen, en groot genoeg om 4 keer onze hoeveelheid te herbergen.

Het opzetten van de tenten neemt weinig tijd en om 10.00uur, 11uur nadat we London verlieten, kunnen we gezamenlijk onder de luivels een pilske vatten.

Nog eens twee uur later is iedereen zo uitgeput dat een diepe rust heerst over het kamp., en de kampbaas moet wel gedacht hebben heel makkelijke klanten aan ons te hebben.

De volgende morgen ontwaak je met het zalige gevoel helemaal geen haast te hebben. Godzijdank is de camping in het bezit van een kampwinkeltje, zodat ons ontbijt verzekerd is.

Pas na twaalf is er wat beweging in de massa te krijgen. Auto's worden uitgeladen, de afwas gedaan (niet door mij), spullen opgeborgen, en dan op weg naar Tenby, een kleine 10 minuten naar de haven en de club.

Maar owee, leer Tenby kennen. Antiek, met supersmalle straatjes en steile afdalingen, waar zelfs een lege personenauto moeite mee heeft, laat staan onze zwaar bepakte caravaan. Maar dan de club, mooi gelegen aan het piepkleine haventje, overladen met bootjes, aan de voet van de rotsen waarop Tenby gebouwd is.

Maar ruimte, nee dat is er niet. Voor wij aankwamen was alle beschikbare ruimte al dubbel opgebruikt. Kan je nagaan.

De organisatie zit dan ook met z'n handen in het haar, en ziet het helemaal niet meer zitten. "Mensen, wanhoopt nooit, houdt altijd moed".

Als de nood het hoogste is zijn de Nederlandse Javelinzeilers nabij, en met een 1, 2, 3 in Godsnaam dan wordt een soort rondrijverkeer gefabriceerd, en na een uurtje flink aanpakken is er al heel wat lucht vrijgekomen, en de organisatie kan verlicht ademhalen. Desondanks wordt het steeds donkerder, maar dat is een fikse onweersbui, die vanuit zee komt optrekken, en inderdaad boven onze hoofden losbarst.

Een fantastisch gezicht om een overladen toeristenstrand verderop in de baai te zien leegtrekken. Ijzervijzel dat door een onzichtbare magneet wordt aangetrokken.

Anderhalf uur later is het weer droog en ben ik bang de coachboot nu werkelijk ieder moment door mijn dak te zien komen. Er staat zeker 100 liter water in.

Terwijl een deel van ons zich bezig houdt met het laten meten van masten en zeilen, tuigen de anderen op. Tegen dat alles achter de rug is, en de Nederlandse boten op het kleine strandje (daar hebben we de ruimte) geparkeerd staan loopt het tegen zessen, en om 7 uur begint de voorbespreking. Echt tijd om te eten is er niet, dus dan maar een Hamburger van het stalletje om de hoek.

De voorbespreking houdt weinig in, een welkomstwoord, een verklaring van de te gebruiken vlaggen, wat geklets over de baan, het voorstellen van de race-officer en meer van die onzin, maar toch wel leuk engels.

Die avond en nacht blijven we nog lang voor de tenten hokken.

Maandag, dag van de eerste wedstrijd, en start om half drie. Er is betrekkelijk weinig wind en een redelijk blauwe lucht. Die ochtend is er eerst nog een practice race, waar veel van de Nederlanders aan meededen, behalve ik. Er stond toen trouwens een prachtige poeier van een wind, en van 60 meter hoogte was het wedstrijdverloop in de baai aardig te volgen. Een magnifiek schouwspel.

Wat ik me eigenlijk van alles het slechtste herinner zijn de wedstrijden, laten we daar dan ook niet te lang over schrijven. Opvallend was wel dat het veld helemaal niet zo ver uit elkaar getrokken werd als andere jaren, en dat veel Nederlanders lange tijd in de buurt bleven van een paar hele goeie Engelsen. Het enige waar we veel moeite mee hadden was de stroom.

Allan wordt meen ik 4e, lang geen slechte plaats. De anderen liggen rond de 10e tot 20e plaats. Overigens was de deelname maar heel matig. In totaal 27 starters, waarvan 9 Nederlanders.

Die avond Civic Reception at Guildhall bij de Mayor van Tenby. Wel wat anders dan in Southend waar ons drie jaar geleden eenzelfde eer te beurt viel.

De Mayor, een klein manneke in een kostuum uit 1930, en zwaar behangen met ambstketenen van nog ver voor Napoleon, stond in de deuropening de handen te schudden, waarbij hij de handen van de dames opvallend veel langer vasthield.

We krijgen een glaasje wijn, en de pinda's zijn al op. De Mayor houdt een speech en zegt dat hij, hoewel gewend om veel te spreken het kort zal houden, waarvoor wij hem dankbaar zijn, want de wijn is ook al op. Na het tekenen van het Gastenboek weten we weg te sluipen, want we barsten van de honger, en doen ons dan ook te goed in "THE BUCCANEER", waarna we op de camping nog wat pilsjes pakken alvorens ons naar bed te begeven.

Dinsdag, redelijk weer, maar nog minder wind en starten om half twaalf. Eindelijk weer 'ns een keertje vroeg op, en je vast verheugen op de rijsttafel van die avond, die speciaal door Dirk's ouders uit London wordt meegebracht. Van de wedstrijd herinner ik me nog dat ik met Wim zo'n beetje als laatste over de lijn ging, maar dat we een geweldige snelheid in de boot hadden, bij de eerste boei 16e lagen, op het

Op het eerste spinnakerrak nog eens 8 boten voorbijstoomden, en op het tweede spinnakerrak verrekte dicht achter de kop begonnen aan te treinen. Daarna ging het wat minder op de aandewindse rakken, maar we bleven toch lekker voorin hangen en konden met een 10e plaats afsluiten, derde Nederlander, evenals gisteren. Allan deed het weer het beste en werd nu meen ik 3. Palmer bleef trouwens winnen met voorsprongen van rond de 3 minuten. De totale baanlengte liep tussen de 2½ en 3 uur. Maar goed, daarom niet getreurd. Die avond Civic Evening bij ons op de camping ter opluistering van de rijsttafel. Mensen, mensen, wat een hoeveelheden. Komkommer voor een heel circus, satēH om een leeuwenkuil een maand van te voederen, rijst genoeg om 100 bruiloften mee te bestrooien, waarna er nog voldoende over zou zijn om met alle gasten er twee dagen van te eten, en dan die saus.....

Trouwens, ons voorraadjie pils al bekeken? 20 kratjes à 24 flesjes, genoeg om een complete bar van te bouwen. Wat we dan ook doen.

Eregasten op ons diner zijn Paul Wright met vrouw en dochter, en Lynn en Hugh, van het Engelse secretariaat, en ze hebben zich kostelijk geamuseerd.

Jaap verricht als coach trouwens ook uitstekend werk, door op 1 Barbeque zo'n 200 satē-tjes te grillen. Zo'n 12 rondes in totaal.

Die middag was de voorbode al duidelijk zichtbaar, een sterke Halo rond de zon. Ervaring leert dat dat zware storm betekent, en inderdaad. Rond half tien steekt

er een zacht briesje op, om tien uur is het minstens beaufort 5 en vallen dikke regendruppels uit de hemel en worden de tenten opgezocht. De wind wakkert steeds verder aan, en om 3uur 's-nachts is het minstens windkracht 10. Hoewel wij goed beschut staan in het binnenland moeten toch een aantal tenten gered worden, en in de stromende regen worden verse haringen de grond in gemept. Het is me het nachtje wel.

De volgende dag, woensdag is het nog steeds windkracht 8, en de coastguard wil niemand naar buiten laten gaan. Die nacht zijn er 3 bootjes vergaan in de baai, die losgeslagen zijn van hun moorings. De reddingsboot is nog altijd buitengaats en houdt de wacht. We slijten de dag met inkopen doen, en banjeren door Tenby. De avond brengen we door in de club, waar het mij lukt bijna iedereen aan de whiskey te krijgen, Glennfiddich dan, een onvervalste Schotse Malt, zacht als boter en een milde streling voor de tong. Het werd een vreselijk gezellige avond.

De storm blijft echter voortduren, en raast ook donderdag nog met onverminderde kracht. Tja, wat doe je dan, niet zeilen, dan maar een beetje leven in de brouwerij. In Tenby vonden we een T-shirt printerij, klaar terwijl U wacht. Speedy Time, en binnende kortste keren zijn een achttal T-shirts bedrukt met aan de voorkant de onvervalste tekst "SPEEDY GONZALEZ THE FASTEST FUKKER IN THE WEST" en aan de achterkant "JAVELIN H369", want dat nummer hebben we die middag bij Paul gereserveerd. SHocking??

Toen we die avond de club overvielen in deze uitmonstering leek het er eerst wel op, maar al gauw voelden de Engelsen aan dat ze er best om mochten lachen, en dat gebeurde dan ook, vooral toen het lukte Javelin International Voorzitter Hugh ook in een T-shirt te hijsen. Speedy en Speedy hebben hem hartelijk bedankt voor het feit dat hij ook een fan van speedy geworden is. Die avond ledigden wij onze 4e fles Glennfiddich in de club, en ook daarom waren wij beroemd. Dat merkten we trouwens de volgende morgen, vrijdag, de laatste dag alweer, toen het halve dorp was uitgelopen en met fototoestellen probeerden plaatjes van die maffe hollanders probeerden te schieten, maar natuurlijk vooral van die T-shirts, want zoiets..... Al met al hadden we in 4 dagen pas twee wedstrijden gezeild, ons voor de rest best

geamuseerd, maar toch, je komt er voor het zeilen nietwaar?.

Het weer is vrijdag een stuk beter, geen storm meer, eigenlijk helemaal geen wind meer, en we moeten twee starts maken. Eerste start half elf, winnaar Gordon Palmer, Allan weer vierde, en hij heeft zich nu stevig op een derde plaats overall genesteld. De Earl Brothers staan, als verwacht, tweede overall.

Tussen de twee wedstrijden blijven we op het water, waarbij Coach Jaap, samen met hulp-coachin Frauke veel goed werk verricht, door in de ochtenduren door de vrouwelijke begeleiding bereidde boterhammen uit te delen, tezamen met het nodige vocht, en voor de liefhebbers een sigaretje.

De middagwedstrijd wordt naar mijn smaak een soort ramp. De stroom is zo sterk dat we er nauwelijks tegenin komen, en het veld wordt aardig door elkaar gehusseld. Allan haalt slechts een 19e plaats, maar aan de andere kant doet Armand het samen met Rik weer erg goed en wordt 4e. Palmer blijft eenzaam bovenaan en wordt weer 1e.

En dan het trieste einde, de grote afbraak. Met alle beschikbare hulp worden de boten in record tempo afgetuigd, ontmast en op de trailers geladen. Alles bij elkaar toch een klus die goed 4½ uur in beslag neemt, en om 7 uur staan we op de camping. Snel omkleden, schone Speedy-shirts aan, en op naar het grote diner-dansant, waar we weer worden verwelkomt door Heer Mayor, die zeer waardig onze shirts geen blik waardig gunt. Overigens wel amusant als iedereen in het lang is, en de helft van de heren in pak of smoking. Ach, het breekt de boel een beetje, en je komt makkelijk tot een gesprek. De stemming is dan ook al gauw in topconditie.

Lord Mayor deelt de prijzen uit, waarbij, oh verrassing, Joop ook een prijs heeft,

en wel voor "THE BEST SONG OF THE WEEK".

Op een van de stormdagen, namelijk heeft hij op melodie van "De klokken van Arnhem" een heerlijke engelse smartlap gemaakt, en opgenomen op de band, die weer in de club is afgedraaid. De tekst zal ongetwijfeld in het Jaarboek worden gepubliceerd. Verder was er nog een soort Tombola, waarvoor lootjes gekocht konden worden. 7 prijzen zijn er te halen, En 5 gaan er naar Nederland, waaronder de hoofdprijs, een fles Glennfiddich voor Rik. De Coach heeft trouwens de troostprijs, een flesje wonderolie.

Helaas, aan alles komt een eind, en ook aan deze fraaie week.

Zaterdagmorgen tenten afbreken, en om 12 uur precies vertrekken we richting London, waar we 's-avonds rond negen uur zonder problemen aankomen.

Nog even een echte Pub induiken, nog even de sfeer proeven van het oude hout, de fraaie types, het echte London, en dan weer omhoog naar de Fam. Epke, die alweer de gastvrije kamers en gangen beschikbaar hebben gesteld aan de Javelin-ploeg.

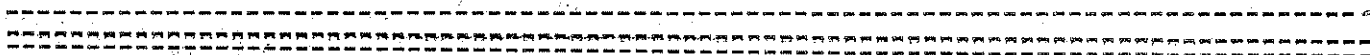
Het ritueel de volgende morgen verloopt weer probleemloos, en mede dankzij het weinige zondagochtendverkker op de Londense straten komen we ruim op tijd in Dover aan.

In Oostende nemen we afscheid, en ieder gaat zijns weegs.

Toch altijd triest, maar gelukkig heb je in je achterhoofd de wetenschap dat er volgend jaar weer een jaar is, dat je zeker terug zal komen, dat je weer die oude straatjes zal zien, de zilte storm zal proeven, de engelse humor, hun kalmte en rust, het zacht glooiende landschap, het links rijden, de bruine pub, de vriendschap, het bier, het totale leven dat zo weinig van onze west-Europese tijd heeft.

Engeland, we komen terug, we zullen het nog'ns dunnetjes overdoen, en wie weet zijn we volgend jaar met nog meer boten op de EK, waar die dan ook gehouden zullen worden.

Engeland, Tenby, tot ziens.....

UITSLAGEN OPEN ENGELSE KAMPIOENSCHAPPEN.

1. Gordon Palmer	- TRINITY	- 3 pnt.	K311
2. Brian Earl	- COMMUNICATION BREAKDOWN	- 13	K200
3. Peter Simmons	- Privateer	- 14	K178
4. A. MacNamarra	- POSEIDON	- 23	K101
5. Allan Veth	- SOMELIKEITHOT	- 30	H268
6. Chris Colby	- SIRL-LA-WHIRL	- 36	K325
7. C. Heighington	- GOOD NEWS	- 37	K165
8. Armand De La Rie	- EYEBALL	- 39	H247
9. B. Crispin	- GLASS SLIPPER II	- 45	K185
9. Anne Broekema	- KATAPULT	- 45	H186
11. Hugh Blowers	- Well Laid	- 47	K355
11. Paul Wright	-	- 47	K366
13. S. Ratcliffe	- WOODENTOP	- 49	K243
14. Henk Wagenaar	-	- 51	H263
15. J. Wilkes	- THOR	- 53	K129
15. Guus Salm	- RAMPANT	- 53	H142
17. Wim Rutgers	- 'N BLAUWTJE LOPEN	- 59	H205
18. T. Pollock	- TOPO	- 72	K 10
19. G. Angeli	- DISCUS	- 74	K 93
20. L.W. Thurston	- GREEN BEAN	- 78	K287
21. Joop den Broeder	- WIND OF PURPLE PLANETS	- 87	H303
22. S. Howell	- TORTICOLLIS	- 88	K116
22. Dirk/Taco Epke	- MOBY DIRK	- 88	H154
24. Roderick Smith	- Tharn 2	- 92	K322
25. Thomas Grün	- LORDCANNOTMORE	- 93	H265
26. S. Becket	- HOT PANTS	- 97	K 89
27. C. Watson	- TRAVELIN	-105	K 22.

's-avonds bij het diner werd ons deze uitslagenlijst uitgereikt, en weet U wat er onder stond?

"THE FASTEST PRINTER IN THE WEST"

=====

WEDSTRIJDEN.

Ja, het is m'n eigen schuld, jullie zijn allemaal een beetje in de watten gelegd. Desondanks, schrijf tijdig in voor een wedstrijd.

Gegevens e.d. staan in KNWV journaal.

Op het ogenblik moesten zowel voor Enkhuizen en voor de Na-Braassem een aantal telefoontjes gevoerd worden, zowel met de zeilers, als ook met de club, om te vragen of de inschrijving nog een dag verlengd kon worden.

Zo'n eerste jaar lukt dat nog wel, maar op den duur pikken de verenigingen dat niet meer.

Het moet nu volgens de regels. Soms kan worden ingeschreven bij de KO-secretaris, die als hij merkt dat iemand nog niet heeft ingeschreven, maar waarvan hij weet dat hij wel komt, de bewuste persoon zelf inschrijft.

Maar als direkt bij een vereniging moet worden ingeschreven, dan heeft de Sek. geen overzicht meer en moet je er echt zelf aan denken.

ROUTE BESCHRIJVING NAAR BRAASSEMERMEER.

Snelweg Amsterdam/Den Haag, afslag Alphen-Nieuw Vennep, richting Alphen.

Bij stoplichten en brug over Ringvaart rechtsaf (voor Ringvaart). Na ca. 1km. gaat de weg vanzelf over de Ringvaart. Weg blijven volgen tot eerstvolgende stoplichten, ca. 2km. Bij stoplichten linksaf, na 20m. weer links, dan rechts om plantsoen heen. Weg loopt schuin omhoog. Doorrijden tot boven op dijk, daar rechtsaf, langs Arie de Boom. na ca. 1km. smalle weg naar links, over vele bruggetjes. Deze blijven volgen tot eind, waar parkeerplaatsen van Braassem.

Oh, ja, dan is er ook nog gezeild op Zee bij 's-Gravezande. Gezien de beperkte ruimte zal ik hierover kort zijn. Het was best gezellig, en de meeste boeten bleven heel. Bovendien zagen we een heel stel nieuwe gezichten, die ik hoop nog eens vaker terug te zien.

De uitslagen:

1. Dick Ouwehand	- H173 -	1	1	2	3	3pnt.
2. Rob Rodenburg	- H267 -	4	3	1	4	13,7
3. Ad Beentjes	- H304 -	ng	2	6	2	17,7
4. Joop den Broeder	- H303 -	2	5	ng	5	23
5. Paul Borgers	- H225 -	5	7	5	ng	33
6. Hans Kruimink	- H247 -	6	4	ng	nf	37,4
7. Hans Roose	- H286 -	3	dis	6	nf	47,1
8. Aart Middelkoop	- H 90 -	ng	ng	4	1	49,7
9. Ronald Luyten	- H324 -	nf	6	ng	nf	59,1
10. Allan Veth	- H268 -	ng	dis	6	6	65,1
11. Arie Ouwehand	- H245 -	ng	ng	3	nf	83,1

Of de uitslagen kloppen weet ik niet (het lijkt me vreemd), maar zo kreeg ik ze op van de vereniging. Heb er vrede mee.

=====

Herfst wedstrijden op de Grevelingen.

Ja, vergeet het maar, dacht je dat je er na de Brassem al vanaf was. Kom nou. De wedstrijdcommissie heeft nog een leuke verrassing voor U in petto, en wel op het trainingskamp van de Heren Dirk en Clemens op de Grevelingen. Daar zullen in het weekend van 22 en 23 oktober onze slotwedstrijden worden verzeild.

Gepit kan worden aan boord van het zeilschoolschip van de Fam. Beijns, terwijl daar naar ik me heb laten vertellen ook een bar aanwezig is.

Nadere gegevens hierover in het volgende nummer van J.F.

De inschrijvingen zullen dan weer via Uw secretaris lopen. De kosten zijn nog niet bekend.

=====

En dan zijn er voor de echte liefhebbers op 17 en 18 oktober weer wedstrijden op de Main bij Frankfurt.

Misschien dat er ook dit jaar weer een kleine Nederlandse afvaardiging naar toe gaat. Hebt U ook belangstelling, neem dan even contact op met Eric Veth.

=====

JAARVERGADERING.

De datum voor de jaarvergadering is definitief gesteld op vrijdag-avond 4 november, weer in de feestboot op het Y in Amsterdam. Aanvan 20.00uur.

Naar ik me heb laten vertellen wordt er al ernstig gedacht over een koud-buffet, en wat de feest-commissie verder voor U achter de rug houdt???? Kom en bekijk het zelf. Vergaderd wordt er natuurlijk ook (maar niet al te lang). In ons volgende nummer een uitvoeriger programma.

=====

Nieuws uit het Buitenland.

Zojuist bericht ontvangen van de Engelse secretaris, dat als Speedy zijn naam niet veranderd hij volgend jaar niet meer in Engeland zal worden toegelaten.

Ha, ze worden al bang.

=====

Laatste Nieuws. De H 87 van Hans van Hove is inmiddels verkocht, val hem dus niet meer lastig met telefoontjes, want de H315 verkoopt hij toch niet.

=====

Sorry, dat dit nummer zo lang geworden is.....